

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **J. D.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **úrazovej rente**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. apríla 2009, č.k. 2Sp/70/2008-14, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Sp/70/2008-14 z 24. apríla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 222-7415/2008, Ba - 19026 z 9. decembra 2008, ktorým navrhovateľovi podľa § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vznikol nárok na úrazovú rentu od 8. februára 2008 v dôsledku pracovného

úrazu z 15. novembra 1976. Zároveň rozhodla podľa § 109 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., že nemá nárok na výplatu úrazovej renty, nakoľko nepresiahla nulu a zároveň odporkyňa zrušila pôvodné rozhodnutie č. 222-5352/2008 z 20. augusta 2008.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ nepreukázal súdu, že by ku dňu 31. decembra 2003 poberal náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a ani náhradu za stratu na dôchodku. Vzhľadom k tomu, že poberá invalidný dôchodok v sume 10.696 Sk a suma úrazovej renty určená napadnutým rozhodnutím je vo výške 6.302 Sk a nepresahuje nulovú hodnotu, mu síce vznikol nárok na úrazovú rentu, avšak nie nárok na jej výplatu. Zároveň súd poukázal, že navrhovateľ nemal k 31. decembru 2003 priznaný nárok na stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti v súvislosti s pracovným úrazom z 15. novembra 1976. Zároveň súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a to z dôvodu, že súd vychádzal z nesprávneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a zaslal súdu rozhodnutie mestskej posudkovej komisie z roku 1977 a znalecký posudok z roku 2007. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a to z dôvodov, že platná právna úprava v čase vydania rozhodnutia a v súčasnosti neumožňuje navrhovateľovi vyplácať úrazovú rentu a že sa pridrižiava svojho vyjadrenia z 8. apríla 2008. Pokiaľ ide o predložený znalecký posudok č. 7/2007 zo 17. decembra 2007, tak tento bol podaný na účely súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice II, proti odporcovi U. S. K. a tento posudok nemôže byť podľa odporkyne použitý v tomto konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 88 ods.1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 citovaného zákona (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 89 ods. 1 až 3 a ods. 6 zákona o sociálnom poistení suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100. Ak sa poškodenému vypláca starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky. Na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2 priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania. Ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu viacerých úrazových rent z dôvodu viacerých pracovných úrazov alebo chorôb z povolania, vypláca sa iba jedna úrazová renta, a to tá, ktorej suma je vyššia alebo najvyššia. Na výplatu úrazovej renty a zánik nároku na úrazovú rentu platí § 81 ods. 1 druhá veta a tretia veta primerane.

Podľa § 109 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení nárok na nemocenskú dávku, dôchodkovú dávku, úrazovú dávku, dávku garančného poistenia a dávku v nezamestnanosti (ďalej len "dávka") vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom. Nárok na dávku zamestnanca nezávisí od plnenia povinností zamestnávateľa platiť a odvádzať poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné na garančné poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti. Nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

Podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003 a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Z podkladov administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ nebol ku dňu 31. decembra 2003 poberateľom náhrady za stratu na zárobku, ktorá by sa mu od 1. januára 2004 transformovala na úrazovú rentu podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Ďalej zo spisu vyplynulo, že navrhovateľovi bol na základe jeho žiadosti z 11. januára 2008 priznaný nárok na úrazovú rentu od 8. februára 2008 z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára z 11. novembra 2008 (voči ktorej navrhovateľ ani nič nenamietal) z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie podľa § 88 určený vo výške 41%. Navrhovateľ bol v čase rozhodovania o nároku poberateľom invalidného dôchodku v sume 10.696 Sk mesačne. Navrhovateľ požiadal o priznanie úrazovej renty od 11. januára 2008, podľa § 88 a nasledujúcich zákona o sociálnom poistení, z dôvodu pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 15. novembra 1976.

Z vyššie uvedených ustanovení zákona o sociálnom poistení vyplýva, že v prípade, ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa § 89 ods. 1 o sumu tohto dôchodku, pričom pre takéto zníženie úrazovej renty je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, t.j. v prípade navrhovateľa k 8. februáru 2008. K tomuto dátumu bol navrhovateľ poberateľom invalidného dôchodku vo výške 10.696 Sk a suma úrazovej renty k tomuto dátumu, na ktorú mal navrhovateľ nárok titulom pracovného úrazu z 15. novembra 1976 bola vypočítaná podľa § 89 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vo výške 6.302Sk. Vzhľadom k tomu, že hodnota úrazovej renty, ktorá navrhovateľovi prináležala od 8. februára 2008 nepresiahla nulu, je zrejmé, že podľa § 89 ods. 2 mu nárok na výplatu úrazovej renty nevznikol.

Pokiaľ ide o prípadnú stratu na zárobku, ktorá by mu patrila k dňu 31. decembra 2003 a o ktorej sa zrejme vedie súdne konanie na Okresnom súde Košice II a ku ktorému bol podaný

znalecký posudok č. 7./2007 a na ktorý poukazoval navrhovateľ, tak tento bude mať vplyv na možný vznik nároku na transformovanú úrazovú rentu pre navrhovateľa, avšak nijak sa netýka predmetného konania, nakoľko v súdnom konaní bude môcť byť priznaný nárok najviac do 31. decembra 2003. O tomto nároku však nepatrí právomoc rozhodovať odporkyni, ale iba súdu, keďže ide o nárok vzniknutý pred účinnosťou zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Navrhovateľ však nepožiadaval odporkyňu ani o to, že by sa mu mala nejaká náhrada za stratu na zárobku transformovať na úrazovú rentu k 1. januáru 2004.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu znenie § 89 ods. 2 zákona o sociálnom poistení neumožňuje iný výklad než uplatnila odporkyňa. Uvedené ustanovenie upravuje súbeh invalidného dôchodku s úrazovou rentou, pričom nie je rozhodujúce, či ide o invalidný dôchodok vyplácaný na základe zákona o sociálnom poistení, alebo na základe právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003.

Keďže navrhovateľ nekonkretizoval ďalšie námietky, ktoré by mali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ako aj prvostupňového súdu a ktoré by mohol odvolací súd považovať za právne významné, alebo také námietky, ktoré by mohli mať vplyv na vecnú správnosť rozsudku krajského súdu, dospel odvolací súd po preskúmaní predložených spisov k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľa a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, pričom odôvodnenie rozsudku má podklad v skutkových zisteniach.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ spochybňuje dostatočne zistený skutkový stav veci a následnú správnosť rozsudku krajského súdu neboli v odvolacom konaní preukázané. Námietky navrhovateľa, ktoré boli uplatnené v prvostupňovom konaní boli v rozsudku krajského súdu dostatočne, určite a vecne zdôvodnené.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a odporkyni náhrada trov konania nepatrí.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová